

гласна буква, то оно се произнося протѣгнато; а второ-то *o* не се произнося. Н. П. *der Schorf*, пазва; *das Ohr* ухо. *der Tod* (дерь тоѣдъ) смърть. — Ако впрочемъ подирь *o* слѣдоватъ двѣ безгласни; то оно се произнося като обикновенно *o* н. п. *das Wort* хората и пр.

Ph се произнося като бѣлгарск. ф. и употре-
блява се само въ чюжди слова: както *Adolph*
Philipp. (Филиппъ).

S Кога се намира помѣжду двѣ гласны произ-
нося се като бѣлгарское *з* н. п. *die Rose* тран-
дафилъ и пр. — Кога *ſ* е поставенъ въ нача-ло-то
на едно слово, или на единъ кореній слогъ на
сложни-тѣ слова, и подирь него непосредственно
слѣдова една безгласна буква; а особенно *p, t* и *f*;
то се произнося като **ш** бѣлгарское н. п. *der*
Streit, припирня, *der Spott* присмивка, *der Sclave*
робъ. — Но кога *ſ* се намира въ среда-та на едно
слово, на единъ слогъ; то оно се произнося като
бѣлгар. *с*. н. п. *der Husten* кашлица (дерь хустенъ).

ff се ставять между двѣ гласны кога **ff** трѣба
да си варди произносеніе-то като бѣлгарск. *с*
н. п. *die Rosse* коніе-тѣ (ди Рѣссе) и пр.

ff се стави ёще на края на слова-та за да се